

Константин Величков

IX. Беснее бурята...

Беснее бурята и в пустий бряг
вълните буйно блъскат се, реват;
на лодките рибарски в нощний мрак
далеч огньовете едва светят.

Над бездната, коя под тях реве,
ръката си им, боже, протегни!
Те имат майки, щерки, синове;
при тез, що любят, живи ги върни!

Смутен, причаковам ги на брегът
и питам как избягнаха смъртта;
но синовете яки на трудът

не мислят вече за опасността
и чакат с нетърпение нощта –
да тръгнат изново в опасен път.

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов

Публикация

К. Величков. Съчинения в пет тома. Подбор и редакция: Илия Тодоров. Български писател, С. 1986

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6341>]